

Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Han siger nemlig, at Præsten har Talefrihed i den lutheriske Folkkirke, og det troer jeg er temmelig sandt, saaledes at der kan blive talt forskelligt i de forskellige Kirker; men ogsaa Menigheden, Tilhørerne have den Fordeel at have Hørefrihed, at de have Lov til at høre, hvilken Præst de ville. Men paa den anden Side have vi fra den catholske Kirke nedarvet en Ritus, som ikke er Forandring undergivet, og vi have derved lagt Vægt paa, at denne Ritus bliver fulgt; men de Handlinger, som her tales om, høre ikke saameget til denne Hørefrihed, til det kirkelige Ord eller, som man kan kalde det, det skabende Ord i Kirken, som der bliver fulgt; hvorimod det er Præsten i den lutheriske Statskirke paalagt, at han skal følge den Ritus, han har paataget sig, da han blev Præst, og hvortil, som sagt, de Handlinger, hvorom her tales, egentlig høre. Jeg mener derfor, at man med fuldkommen Samvittighedsfrihed kan bivaane de her omhandlede kirkelige Handlinger, idet det ikke er Præstens Person, vi derved tænke paa, men det er den kirkelige Hellighed, som ligger i den Ritus, som vi saaledes have arvet fra de gamle Dage. Da vi derfor ikke ere tvungne til at gaae i Kirke, da vi kunne høre hvilken Præst vi ville, saa kunne vi, mener jeg, lade disse kirkelige Handlinger udøve af den Præst, hvem de paa-hvile, uden at vi ere Samvittighedstvang underkastede. Jeg negter ikke, at Principet for mig har noget særdeles Tiltalende, og jeg har derfor heller ikke udtalt mig derimod, men kun ønsket, at Sagen kunde blive ordnet fra Grunden af, saaledes at Ordningen af dette Forhold blandt andre Gjenstande kunde finde sin Afgjørelse i en Lov om den danske Folkkirke. Hvad angaaer de 5000 Rbd. som vi skulde have tabt — hvorover Nogle ere glade, men Andre sukke —, saa synes jeg, at det er en Ting, som kunde lade sig ordne paa en saadan Maade, at der over det formeentlige Tab hverken var Anledning til Sorg eller Glæde. Vi have nemlig en temmelig rum Tid til 31te Mars 1854, og indtil den Tid have vi Magt over disse 5000 Rbd., saa at, hvis den ærede Kultusminister kunde drage Omhu for, at Sagen inden den Tid blev paabegyndt, saa

vilde vi kunne gjøre Brug af disse 5000 Rbd., som vi kæmpede for istsor. Jeg har hvergang udtalt, at jeg ønskede, at den kirkelige Forsætning snart kom istand, for at vi ikke skulde tabe Brugen af disse 5000 Rbd.; endnu have vi dem, og jeg vil derfor ønske, at de kunde blive anvendte paa en saadan Maade, at vi kunde have nogen Glæde af dem.

Jeg har altid sværmet for Samvittighedsfrihed, men ikke for Frihed til at give Penge ud; duer denne Stræben efter Samvittighedsfrihed Noget, saa seer man ikke paa det Tab, som man derved vil udsætte sig for, naar man kun faaer det opfyldt, som man af sit fulde Hjerte stræber efter at faae opfyldt, og jeg kan kun ønske Friheden, naar Andres Rettigheder ikke blive krænkede.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Monrad: Jeg frasalder det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Valentin: Naaget jeg ogsaa finder, at det foreliggende Lovforslag i formel Henseende har betydelige Mangler, der ville forhindre, at det navnlig i den Stikkelse, som det nu har, kan opfylde den Hensigt, den ærede Forslagsstiller har havt derved, saa skulde dog disse Mangler alene ikke bevæge mig til at fraraade, at det bliver til Lov; men jeg indrømmer, at det ogsaa er en Realitetetsbetragtning, der leder min Opfattelse af Sagen. En meget æret Taler her i Salen, Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), synes idag at ville begrunde denne Ret for Menighedens Medlemmer derved, at han gik ud fra, at den danske Præstestand havde ubegrændset Lærefrihed, og den maatte altsaa paa den anden Side opveies derved, at en ligelig Ret blev indrømmet Menigheden. Jeg troer nu ikke, at det er saa aldeles saa, som her blev anført, at Præsterne have en ubegrændset Lærefrihed, idet de, som bekendt, ved deres Ed ere bundne til den hellige Skrift og vor Kirkes symboliske Bøger. Jeg troer iøvrigt — idet jeg dog skal bemærke, at jeg ikke hørte det ganske nøiagtigt — at allerede den ærede Rigsdagsmand for Vejle Amts 1ste Valgkreds (N. Ottesen) gjorde op-